

Евгенія Жабінска

Колы приходите тиша

Євгенія
Жабінська

*Коли
приходить
тиша*

Євгенія Жабінська

**Коли приходять
тиша**

**Більськ-Підляський
1995**

Графіка
Якова Гніздовського

Фото
Юрія Гаврилюка

Видання Союзу українців Підляшшя
Більськ-Підляський 1995

Wydawnictwo sponsorowane przez Ministerstwo
Kultury i Sztuki Rzeczypospolitej Polskiej

© Copyright by Jewhenija Żabinśka

ISBN 83-904738-2-8

Skład komputerowy: Zakład Wydawniczy «Osnowy», Bielsk Podlaski, ul. Pronina 44.
Druk: Usługowy Zakład Poligraficzny, Bielsk Podlaski, ul. Okrężna 24.

* * *

Коли приходять тиша
і сон все землю колише
в своїх обіймах
наді мною кружляє туман надії
і Хтось мені тихесенько шепче
Я тебе ніколи не забуду

IX. 1985

* * *

Скажи чом є темна ніч
скажи чом зорі сяють
чом ріка тече
чом пташки співають
чом тиша огортає світ
чом дощ іде
як дерево росте
і як воно вмирає
як вітер віє
і як приходять любов

XI.1985

* * *

Як несаджена квітка
в чужому городі
зацвіла в моїм серці
райдуга кохання
як нестоптане стебло
зеленої трави
виростає до сонця
щастя існування
як непізнані шляхи
як нечекана зустріч
прийшло...

XI.1985

* * *

Кажуть що любов
приходить з весною
з першим подихом вітру
з першим променем сонця
з зеленою травною
квітами
Кажуть що місяць весновий
освітлює дорогу закоханим
а зорі сяють
тільки їм
і небо чудово манить
у свої простори
і просить часто поглядати
у хмари
а наше кохання
прийшло в пізню осінь
застукало
і ми його прийняли
в серця...

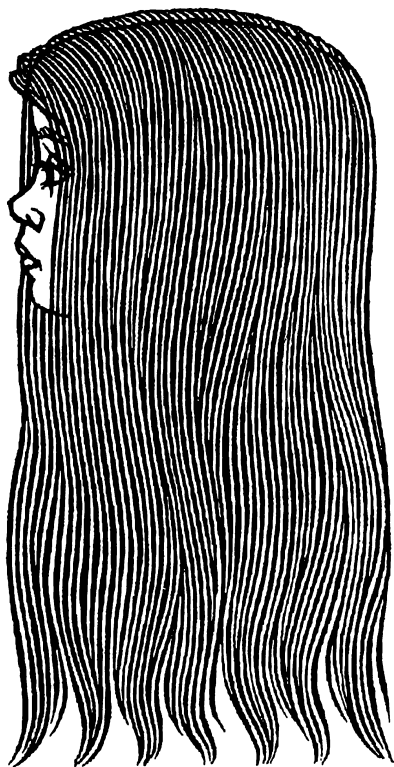
XI.1985

* * *

Я перейшла з тобою
поріг дитинства
і не оглянусь вже назад
і не скажу:
шкода мені
годин дитячої сваволі
не заміню
ні дня з тобою
на цілі роки
що пройшли без тебе
на цілі роки
без твого буття
я перейшла з тобою
поріг дитинства
ти перейди зі мною
поріг життя

XI. 1985

* * *

Не мучте мене думки
не тривожте
навонародженого щастя
не кричи туго

ХІІ. 1985

* * *

Як розказати про любов
які слова
розкажуть чому душа болить
а серце жде
само не знає чого

ХІІ. 1985

Я жду тебе
в годину кожну
і кожний день
і кожну пору
Я жду тебе
хоч знаю
що не прийдеш
скажи мені
чом жду тебе
чом думки мої
все з тобою
чом хоч не хочу
бачу твої очі
чом голос чую твій
чом я
не вмію жити
вже одна
чом вірю
хоч не йдеш
що прийдеш завтра

XII. 1985

Три години
три тижні
три віки
три години
сто думок
надій
одна другу жене
доганяє
перша
друга
де третя
чекай
не можу
не хочу
вже не вмію
біль
сміх
щастя
тривога
сльоза
перша
друга
де третя
не знаю
Хто почислить
повірить
пойме

I. 1986

* * *

Сріблистий місяць
розглянувся у своєму царстві
сказав
добрий вечір
зорям
і глянувши в моє вікно
сховався за хмару
не ховайсь
перед тобою не соромлюсь
туги за коханим
не ховайсь
будь мені товаришем
тобі розкажу
про сумні надії
почекай
скажи
в його вікно
чи заглядаєш

I. 1986

Не вмію
забути твої думки
не знаю як
покинути твою стежку
не можу
закривши очі
сказати
що тебе ніколи не було
не вмію
ти був
ти є
ти залишишся
у моїх снах
у моєму серці
в моїх днях
на все

П. 1986

* * *

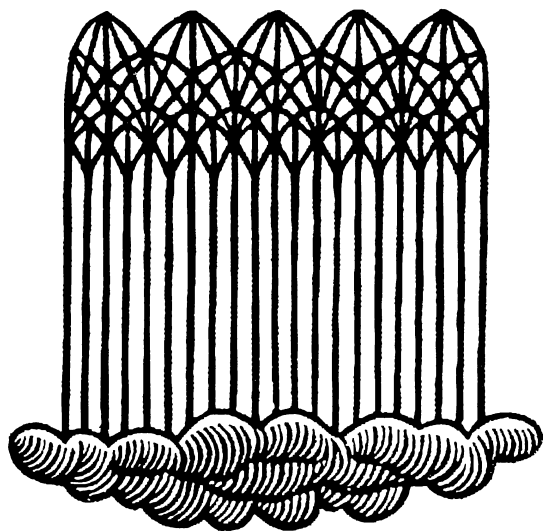
Коли зможу
на тебе глянути
без жалю
коли зможу
про тебе думати
без болю
коли навчусь
не плакавши
без тебе бути
коли зможу
тебе забути

1986

* * *

Чом так темно
так темно
чом не бачу дороги
чом так темно
де стежка моя
чом так сумно
так сумно
чом познала тривоги
чом так сумно
чом впала сльоза
де так тяжко
так тяжко
де так сон огортає
де шукати знов
думок твоїх
як навчитись
без тебе
як забути
про тебе
як сказати
тебе вже нема

1986

* * *

Над нашим домом
буде золоте сонце сміятись
руки витягати до неба
просити радості і зрозуміння
над нашим домом
буде шуміти ліс кохання
і жодна буря
не вирве з корінням
ні одного дерева
над нашим домом
не буде ні одної хмари
ні одного важкого мовчання
над нашим домом
в моїх думках
буде щастя

1986

* * *

Прийди з весною
скажи кінець
розлуці
візьми руку мою
у свою долоню
візьми моє кохання
візьми долю
веди незнаним шляхом
прийди з весною

1986

* * *

Як тебе назвати
мій народе
як назвати вас
люди з добрим поглядом
сумних очей
як тебе назвати
моя мово
як назвати тебе
музико мого дитинства
материнська пісне
як назвати тебе
моя пуцанська країно
як простори над землею
моїх батьків
як назвати вас
найдорожчі скарби
мого життя

1986

* * *

Мово простого народу
ти мене колишеш
легким повівом
літнього вітру
над рідною землею
несподівано вітаєш
в чужих сторонах
учиш пізнавати
серця людей
кажеш вірити
в могутність слова
що змінює історію народів
розливаєшся гордими звуками
на все наше Підляшшя

1986

* * *

Одягаю новонароджену думку
у слова тривоги
взятої просто із серця
формую її делікатно
тугою за рідною мовою
обережно кладу на папір
щасливо усміхаюся
моє дитя вже буде жити
мій вірш вже народився

1986

* * *

Дівчина з очима сумними
перейшла
на пальцях
коло мого життя
мої сльози
падали на її
добрі руки
будили віру
в ліпший світ
сумних людей

1986

* * *

Відійшла надія від порога
моєї хати
не вірю
в повернення щастя
не вірю
що вернешся
станеш у дверях
витагнеш руки
скажеш
що вже ніколи
не залишиш
мене одної
відійшла надія
не оглянувшись
відійшла
чому не взяла кохання

IV. 1986

* * *

Закрий мені світ
у долонях
не дай скривдити
людям злим
сховай мені світ
у долонях
охорони

IV. 1986

* * *

Кохала тебе
в щасті мовчання
ще більше кохаю
у крикові туги

V. 1986

* * *

Відійди розлуко важка
гордо поклонившись
сумним очам

V. 1986

* * *

Молитву вечірню
під Твої ноги стелю
збережи
кохання перше
биття серця тривожне
віру незрозумілу
збережи і заміни
в кінець розлуки

1986

* * *

Любов
це
неспокій чекання
між відкритими дверима
і биттям серця
це
тривога слів
не сказаних
у думках
закритих
це
подарована усмішка

1986

* * *

Березам сивим розкажи
тривоги
чекання не мене
даруй усмішку сумну
не моїм надіям
про щастя
не зі мною говори
не мене вчи життя
забудь
я не забуду

1986

* * *

Мій сумний день
питає сумну ніч
„Чом сумно дивляться
її очі?”
Але вона мовчить

1986

* * *

Притули мене
нехай ще раз
одкриються простори віри
поміж твоїми долонями
нехай ще раз
люди стануть добрими
нехай забуду
що їх світ
не мій
що мій світ
не їх
притули мене
і вже не буду
боятися життя

VI. 1986

* * *

Непокірна ходжу
стежками крутими
дивних думок
незрозумілого шукаю
у зрозумілому
межі пізнавальності
в непізнавальному
слідів першого
в останньому
ходжу з головою у хмарах
і тільки часом чую
„Вернись на землю”

VI. 1986

УКРАЇНА

Кличе мене
словами матерніми
манить
блиском бань
мережана червоно-чорним
хрестиком

II. 1987

* * *

В кімнаті
мого дитинства
блудить туга
делікатно
дотикає моє
сонне волосся
обережно
колише мої
нерозумні сни
тривожно
дивиться мені
в сумні очі
тихо шепче
мине розлука

VI. 1986

* * *

Задивившись
у безкрайні простори
синього неба
йду берегом
своїх снів
бережливо
обіймают мене
тихі хвилі
нагадують
твої долоні

VII. 1986

* * *

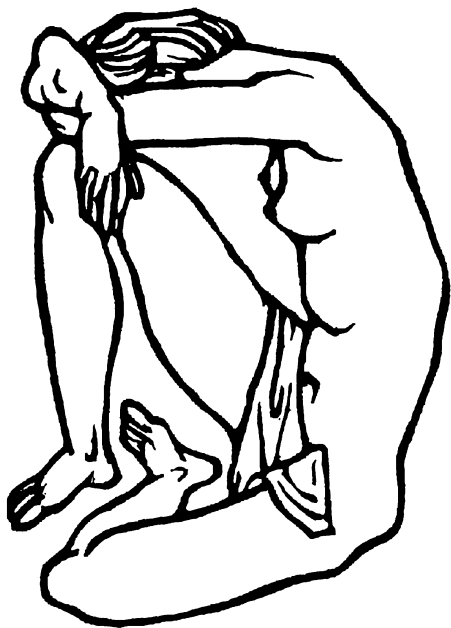
Збудив мене
твій поцілунок
усміхнулася
забула знов
що ти є тільки мрією
сказала тобі
добрий день
а ти мовчав
я знов забула
ти є тільки мрією
тулилася
просила
не відходь
знов забувала
ти є тільки мрією
знов плачу
знов тужу
не хочу пам'ятати
що ти є тільки мрією

VIII. 1986

* * *

Мовчи
не рвися
серце
не жде любов
не муч
душо бездушна
не плач
туго
не згадуй
слів
надіє
не вернеш
проминуть
не малюй
щастя
думко
забудь

VIII. 1986

* * *

Хочу ввійти
в саму себе
босими ногами
переміряти
куточки душі
прогнати
горде зло
підняти
з болота
чиюсь віру
зруйнувати
мур тривоги пізнання
вийти
з чистими думками
знавши
як почати новий день

VIII. 1986

* * *

Перший раз
не тішить
прихід осені
і тільки
ліниво котяться
по щоках
тихі краплі
першого дощу?
першого кохання?

IX. 1986

* * *

Віднайнеш стежку
своєї долі
не зрозумієш
чому звела
помістиш щастя
у двох долонях
не змістиш сліз
у сумних очах
прикажеш
радості мовчання
не скажеш крикові
тривай

X. 1986

* * *

У думках
чужих думкам
у словах
не сказаних словами
неспокій розуму
вбиває крик почуття
не можу
що хочу
ошукує мовчання губ
не вміють ошукати
сумні очі

ХІІ. 1986

* * *

Не при тобі
а все з тобою
коханий мій
не мій
моє мовчання

ХІІ. 1986

НОВИЙ РІК

Знов
зацвіте квітами
першого кохання
весна
обігріє промінням
вічної туги
літо
заплаче дощем
незрозумілої розлуки
осінь
не заспокоїть холодом
забування тебе
зима

1.І.1987

ЯК КАЙ

Кай буде
вічність
з льоду кришталів
я буду
майбутнє
з льоду твого серця

І. 1987

* * *

Минувши
моє неминуле
кохання
накладаю
на лице
усмішку
радість
спокій
мовчу
справді можна
жити без повітря

II. 1987

На вершини
не входи
знай
з гори
все побачиш
малим
за кордони
не йди
знай
все близьке
віднайдеши
чужим
про кінець
не питай
знай
початку
не зможеш поняти
як прожити
повір
перестанеш блудити
шукати

П. 1987

* * *

Тебе вже тут нема
а я
все ще ходжу
стежками першої зустрічі
блуджу
шукаю
йду
дивлюсь у тумани ночі
тебе вже тут нема
а я
все жду
III. 1987

МОЛИТВА

Прийми моє мовчання
прости що віри не хватало
тепер мовчу
з Тобою стало
„прошу”
забагато
„дякую”
замало
IV. 1987

КОХАННЯ

Сміялась —
— дрімало
здавалосьь —
— заснуло
сміялась —
— мовчало
здавалосьь —
— минуло
Забула
що люди
що треба сміятись —
— проснулось
не хоче спати

IV. 1987

— Мамо, ким ми є?

Дитяче запитання

Заклопотано усміхаєшся

Кажеш

— Дурниця!?

А може пробуєш відказати?

— Мамо, ким ми є?

Ехо мого дитинства.

Хтось заклопотано усміхнувся

Хтось сказав

— Дурниця!

Хтось пробував відказати

— От, кажуть що яксь хахли

— Мамо, ким ми є?

Росло запитання й росла я

Вдома казали

— Руські

Знайомі казали

— Поляци

В школі казали

— Беларуси

Заклопотано усміхалася

Казала

— Дурниця!

Пробувала відказати...

Відказала

І тільки зараз перестала

Заклопотано усміхатися

Казати

— Дурниця

Вже знаю

Що не вчую

— Мамо, ким ми є?

06.06.1987

* * *

Хто що
затримав час
коли не сподівалась
кого чого
нема
кому чому
зосталась
ще віра
що все блудить
кого і що
шукає
відходить
верне
жде
знов думає
Чи ще
зуміє раз
з ким з чим
про кого й що
забувши
піти в що-буде
знов

20.06.1987

* * *

Закороткий день
закоротка ніч
щоб тебе забути
задовгий день
задовга ніч
щоб без тебе бути

Продовж мені день
продовж мені ніч
тебе не забуду
скороти мені день
скороти мені ніч
із тобою буду

28.08.1987

* * *

Підляшшя —
— земля рідна
частина серця
твого і мого
очі задивлені
в минуле
теперішне
і майбутнє
Підляшшя —
— нерозказана мрія...

30.08.1987

МОЛИТВИ

Розмови тиші
в самотині ночі
...ще раз
зажди...
забудь...
...не знаю
вірю...
розмови думок
у самоті душі
знов жду
забувши про „не вірю”

ІХ. 1987

* * *

Знаю
прийдеш
з країни
де блукає
замріяний погляд
де шукає
пам'ять забуття
а воля
добровільної неволі...
знаю
прийдеш
тихий як сон
і заколишеш
мене
в думках...

23.IX.1987

* * *

Реальна дійсносте
куди ведеш?
чи знову
мрії надії
здійснені нездійснені
відійдуть проминуть
чи знову
неспокій остане
чи знову
так мало бути?
вчора —
— нереальне недійсне
сьогодні —
відоме
і знову не так
і знову не те
де знайти
мрію на міру МРІЇ?

04.11.1987

* * *

Мій сон про тебе
заснув
щільно вкритий
довір'ям зустрічі
все жданої
у німому мовчанні

XII. 1987

* * *

Слово самотнє
заблукане в дорозі
від тебе до мене
змінилося у сльозу
не розумієш
„чому” питаєш
а крапля незрозуміння
котиться

I.1988

Приснився мені сон
сон сумно-прикрий
страшний
Приємно-кольорові
сновидіння
не кривдили
і не лякали
а проснувшись
попала у розпач
що зі мною зробили?
кому вдалося так?
чому веселі
сонні з'яви
забули рідну мову
чужі стали?

Клялась у постелі
знищу
свідомістю
підсвідоме рабство
і нова з'ява
новий привид ночі
вже відізветься гордо
у сні
по-нашому

25.01.1988

ТОБІ...

Поле мрій зелених
перейдемо
від берега
до берега
в зіниці глянемо
забуттю
віднайдемо
неба край

17.04.1988 р.

* * *

Хотіла
дарувати
зачаровані барви
Хотіла
обігріти
застиглі мрії
Хотіла
зберегти
в огні кохання
льоду кришталь

13.04.1988 р.

* * *

Розгорнута книжка
безпорадно домагається
карткування
ранній промінь-жартівник
в недопитому переглядається
чаю
все жде тебе
і я жду

13.04.1988

* * *

Дорогами калікими
снуються
тіні підляшуків
не приписаних
до батьківщини
незнаної з дитинства

дорогами калікими
снуються
тіні тіней

21.XI.1988

* * *

Ні одних
дверей
за собою
не замкнеш
щільно
все
щілинами
сочиться
смуга минулого

I. 1989

* * *

Приходять
до мене
гноми
неспокійно
досліджують
чи доросла
і діляться
зі мною
маленькою журбою

I.1989

* * *

Одягнені
у вишивані сорочки
сидимо
на курганах слави
заслухані
в пісню бандуриста
що величає минуле...
я не проти...
але чому
всі народи
шукають майбутнього..?

I.1989 р.

* * *

Серце наповнилося
якоюсь журливою піснею
без кінця
все грає...
стою осторонь
заслухана в його нутро
то любов?

III. 1989

* * *

Жду тебе
і мрію —
прийде чарівник
і замінить
дні в години
години в хвилини
але...
в що замінить
найдовшу мить
перед твоїм приходом?

21.XI.1989

* * *

Не моя
не твоя...
і можна ждати
спокійно
не шарпаючись...
віра
надія
і наша любов
21.XI.1989

* * *

Заплющу очі
і покличу мрії
нехай мене ведуть
в таємну суть
життя
чому
(не зрозумію)
все топчуть гідність
все кричать
і вчать
не те
не так
не там
цього не треба...

III.1992

ЗМІСТ

„Коли приходить тиша”	5
„Скажи чому темна ніч”	5
„Як несаджена квітка”	6
„Кажуть що любов”	7
„Я перейшла з тобою”	8
„Не мучте мене думки”	10
„Як розказати про любов”	10
„Я жду тебе”	11
„Три години”	12
„Сріблистий місяць”	14
„Не вмю”	15
„Коли зможу”	16
„Чом так темно”	17
„Над нашим домом”	19
„Прийди з весною”	20
„Як тебе назвати”	21
„Мово простого народу”	22
„Одягаю новонароджену думку”	23
„Дівчина з очима сумними”	23
„Відійшла надія від порога”	24
„Закрий мені світ”	25
„Кохала тебе”	25
„Відійди розлуко важка”	25

„Молитву вечірню”	26
„Любов”	26
„Березам сивим розкажу”	27
„Мій сумний день”	27
„Притули мене”	28
„Непокірна ходжу”	29
Україна	29
„В кімнаті”	30
„Задивившись”	32
„Збудив мене”	33
„Мовчи”	34
„Хочу ввійти”	36
„Перший раз”	37
„Віднайдеш стежку”	37
„У думках”	38
„Не при тобі”	38
Новий рік	39
Як Кай	39
„Минувши”	40
„На вершини”	41
„Тебе вже тут нема”	42
Молитва	42
Кохання	43
„— Мамо, ким ми є?”	44
„Хто що”	46
„Закороткий день”	47

„Підляшшя”	48
Молитви	48
„Знаю”	49
„Реальна дійсність”	50
„Мій сон про тебе”	51
„Слово самотнє”	51
„Приснився мені сон”	52
Тобі	53
„Хотіла”	53
„Розгорнута книжка”	54
„Дорогами каліками”	54
„Ні одних”	55
„Приходять”	55
„Одягнені”	56
„Серце наповнилося”	57
„Жду тебе”	58
„Не моя”	59
„Заплющу очі”	60

ЄВГЕНІЯ ЖАБІНСЬКА народилася у 1966 році в осаді Вуорля (Орля) на Північному Підляшші.

Літературний дебют авторки відбувся у 1987 році, коли на сторінках видаваного у Більську позацензурного часопису «Основи» надрукована була перша добірка віршів, які згодом вийшли окремою збіркою — „Мамо, кім ми є...” (Більськ 1989).

У 1988 г. молода підляська поетеса здобула I місце у II Конкурсі молодих творців української культури, організованому у Кракові.

Вірші Євгенії Жабінської були друковані на сторінках таких часописів, як „Над Бугом і Нарвою” (Більськ), „Світо-Вид” (Нью-Йорк — Київ), в альманахові „Між сусідами” (Краків) та в білостоцькому збірнику „Debiuty «Dyskusji»: Modlitewnik podlaski” — по-українськи, з польським перекладом (1990).